

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. De Anchisæ morte variæ veterum Scriptorum sententis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

habeat dicitur: noti enim sunt versus illi e sexto diuini poematis:

*Cominus audita voces, vagitus & ingens,
Infantumq; anima flentes in limine primo,
Quos dulcis vita exsortes, & ab ubere raptos,
Absit in atra dies, & funere merfit acerbo.*

Et cuncto, eum ad consuetudinem & ad opinionem
veneram respexisse: apud quos qui iuvenes immatu-
ram, ut videbatur, mortem obierant, ahescente caelo,
ante solis exortum, a propinquis efferrī solebant:
quod nefas opinarentur, tanti mali, tantaque calamita-
tis spectatorem ac testem esse solem. Atque eam ob
causam dies ipsa eos auferre ac rapere dicebatur,
quod ut primum dies apparere cœperat, aufererantur.

Qua de re ita Eustathius: *καὶ ἰδοὺ τὴν τοῦ ἡλίου
ἀνατολὴν ἐπαύσαντα τὸν οὐρανὸν ἀσπὴν ἀνεκτόν
ἐπιπέσει τὸν οὐρανὸν καὶ οὐρανὸν διὰ τὴν ἐπέστη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ*

Sic raptum ab aurora, qua eadem & dies est
Orionem fabulantur. Atque hoc colore usus est Ner-
on cum Britannicum fratrem suum, qua nocte veheb-
entissimè sustulerat, ea ipsa humanum curauit. Qua de re
prudentissimus historiae scriptor Tacitus: *Nox ea-
dem necem Britannici & rogam coniunxit, & paulo post,
sepulchrum exsequiarum edicto Caesar defendit, id a
manibus institutum referens, subtrahere oculis acerba fu-
era, neque laudationibus aut pompa detinere.*

De Anchisa morte varia veterum scriptorum sen-
tentia. GARNIERII

VARIA admodum & inter se discrepantia de
morte Anchisæ, qui Enææ pater fuit, veteres
prodiderunt. Sunt enim, qui annos natum octoginta
in Phrygia obiisse dicunt; ostendique tumulum ipsius

Y 3 in monte

Mikret
Lectiones
III
28

in monte Ida: ubi pastores & bubulci quotannis
autumnum sacrificant. Pausanias mortuum in
gione Laconica tradit, antequam in Siciliam pete-
niret: sepulcrumque in monte qui ex eo Anchias
cetur. Virgilius in Sicilia: quam opinionem
esse ait Eustathius. Cato, ut a Seruio relatum
cum Aenea filio in Italiam peruenisse.

Versus Graecus in eos qui robusti cum sint, mer-
cedem impolite stant tamen, emendatus.

in ad locum in his **CAPVT IIII.**

MENDICIOS quosdam videmus, qui medicam
di victus quasi artem quaedam facitiant, quae
cum robusto sint corpore, & validis lacertis, languor
tamen & ignavia ita dediti sunt, quiduis ut malum
quam labore & industria sua sibi vnde viuant que-
rere. eis veterem versum iubemur panem dare: & in-
per quasi pro opsonio pugnum impingere: illud que-
dem; quia homini panem petenti negare, vix homi-
nis videtur; hoc autem, vultiscant ab illa foeda panis
di victus ratione abstinere, & intelligant se bonis con-
nibus merito odiosos esse. Versus Graecus hic est:

Δὲς ἀρτον πᾶσι, καὶ κατ' ὄλον ὄψον ἐπ' αὐτοῖς.

est autem versus ἀέφαλον, ut cuius prima syllaba
breuis sit. Aliter eum ab Eustathio & legi & exponi
scio, sed, ut suum cuique, mea mihi interpretatio ma-
gis arridet.

De loco quod a Horatii aduersus sententiam cuius-
dam, qui eum corrupti, disputatum.

CAPVT V.

HORATIUS cum veteres tragicos ac comicos
Latinos in componendis Iambicis versibus
te negligentem fuisse dixisset: indignamque eis veniam
datis